

[Søgaard.]

Jeg skal ikke komme ind på en vurdering eller en bedømmelse af FN's stilling på Cypern, men kun henvise til de principielle bemærkninger i almindelighed, som jeg gjorde ved første behandling netop om FN i forbindelse med disse former for aktioner, vel vidende, at regeringen er helt opmærksom på de betingelser, hvorunder en FN-styrke afsendes til Cypern. Jeg skal da på mit partis vegne anbefale forslaget til vedtagelse.

Østergaard: Her ved anden behandling af dette forslag til folketingsbeslutning kan jeg gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at venstre i princippet går ind for, at Danmark stiller en permanent militær beredskabsstyrke til rådighed for FN.

Vort partis motivering gav jeg ved første behandling, og den skal jeg ikke gentage her; men der er jo sket en del, siden dette forslag til folketingsbeslutning var til første behandling. Ved første behandling udtrykte jeg det håb, at beredskabsstadiet måtte blive hovedreglen for den opstillede styrke, men allerede i dag befinder vi os i en sådan situation, at jeg må konstatere, at det var et lysegrønt håb, jeg udtrykte dengang, og et lysegrønt håb, der allerede er blevet beskæmmet. I dag er der jo ikke blot tale om en beredskabsstyrke, men om en beredskabsstyrke, der straks eller i hvert fald i løbet af kort tid skal sendes til Cypern i aktion. Den folketingsbeslutning, vi her behandler, skal jo være den egentlige lov-mæssige baggrund for Cypernstyrkens afsendelse, som regeringen har besluttet. Vi er jo her i folketetinget i den situation, at vi er nær ved at komme bagefter. Styrken er jo allerede beordret opstillet, men vi når det jo nok.

På en måde skulle der ikke være mere at sige til selve forslaget til folketingsbeslutning, men i anledning af den totalt ændrede situation fra forslag om oprettelse af en beredskabsstyrke til afsendelse af en styrke til aktion på Cypern vil jeg dog gerne sige lidt mere. Kendskab til Cypernsituationen har de fleste af os jo kun fra pressens fremstilling — jeg er én af dem — og det kan derfor kun være af periferisk karakter. Med det grundlag, der foreligger, fore-

kommer det mig, at det er en mærkelig, skal vi sige overpassiv stilling, FN-styrkerne indtager på Cypern. Vel har FN-styrkerne en instruks at rette sig efter, som også de danske styrker, der skal sendes derned, skal rette sig efter; det er klart, men her vil jeg gerne have fastslået, at det er regeringen, der har ansvaret for vurderingen af, om det er forsvarligt at sende de danske styrker til Cypern under den gældende FN-instruks. På den anden side er det FN, der har ansvaret for, at instruksen er formuleret og affattet således, at FN-styrkerne ikke umuliggør sig selv, hvor de optræder, og dermed svækker FN's autoritet som fredsbevarende faktor. Det var jo det, der var formålet. Det forekommer mig, at der er visse træk i beretningerne fra Cypern, der kan fortolkes lidt i denne beklagelige retning.

Her er der måske noget at gøre for den højtærede udenrigsminister, som jo nu altså også er til stede. Jeg ved nok, at Danmark er en lille brik i det store FN-maskineri, men i den aktuelle situation, hvor det fortrinsvis er de små skandinaviske lande, der leverer styrkerne til FN-aktionerne, må disse landes røst have en særlig vægt i FN-organisationen, når det drejer sig om udformning af instruks til Cypernstyrkerne, eller hvor styrkerne nu skal optræde. Jeg vil gerne understrege regeringens ansvar og eventuelle aktivitet på dette område.

Derudover vil jeg gerne ledsage afsendelsen af Cypernstyrken med et lille hjertesuk, ikke på soldaternes vegne; den frivillige tilmelding til styrken viser jo næsten ivrighed for at komme med, og ud fra forskellige synspunkter, ud fra unge synspunkter er det vel såre forståeligt. Sukket gælder egentlig på erhvervslivets vegne. Sagen er jo, at vi mangler hårdt hver eneste soldat, der melder sig til Cypernstyrken. Dens afsendelse betyder små tusind mand ud af produktionen, væk fra landbrug, håndværk, industri og fra hver byggeplads. Vi har startet en sæson med en udtalt mangel på arbejdskraft, der kan true stabiliteten på arbejdsmarkedet i denne sommer, og det bliver jo ikke bedre af at sende 1.000 mand til Cypern.

Jeg har forstået det således, at de soldater, der søges hvervet, fortrinsvis søges blandt dem, der står foran hjemsendelse, og det betyder jo i praksis, at det er hjemsendt